

Innehåll A-O
Vanliga frågor
Anpassa
Englisch

Konstnärsnämnden
Konstnärsguiden
Iaspis
Internationella
Dansprogrammet
Internationella
Musikprogrammet
Kulturbyggnen

Motverka hot och hat –
en vägledning
Per Ganneviks stiftelse
för kulturella ändamål

Ansök här

Startsida / STORT SVENSKT DELTAGANDE PÅ ÅRETS PERFORMA I NEW YORK

STORT SVENSKT DELTAGANDE PÅ ÅRETS PERFORMA I NEW YORK

2019-10-15

Performa är sedan starten 2004 världens ledande performance-biennal för bildkonstnärer. I årets upplaga deltar fyra svenska konstnärer med nya verk i en särskild satsning på Sverige inom Pavilions Without Walls.

Éva Mag, Lap-See Lam, Tarik Kiswanson och Ylva Snöfrid är inbjudna att producera helt nya verk för Performa 19 som äger rum på olika platser i New York mellan 1-24 november.

Éva Mag arbetar med to dansare under en veckas tid i den historiskt viktiga Judson Memorial Church. För performance- och installationsverket DEAD MATTERS MOVES skapar de leksculpturer av textila hudar och experimenterar med kontaktimprovisation för att i slutet av veckan iscensätta ett performance, registrerat av Mag.

I det nyproducerade verket PHANTOM BANQUET utforskar Lap-See Lam idén om kulturella mellanrum. Verket är en flerkanalig installation och performance som genom narrativa berättande, virtual reality, livemusik och mat bjuder in deltagarna till en bankett på en hemsökt kinakrog.

Tarik Kiswansons nya verk undersöker migration och diasporans fragmenterade identiteter. I installationen AS DEEP AS I COULD REMEMBER, AS FAR AS I COULD SEE framför elvaåriga barn från olika delar av New York poetiska dagbokstexter som reflekterar över uppväxtförhållanden och de villkor som följer därav.

I ett tillfälligt boende i en lokal i Soho utvecklar Ylva Snöfrid verket NOSTALGIA – ACTS OF VANITAS. I utställningen bjuds publiken dagligen in till konstnären som arbetar med en serie av performance och begreppskällande och tecknande med vardagsritualer och ceremonier.

Performas program Pavilions Without Walls undersöker och reflekterar över sociala, geografiska och politiska landskap i olika länder. Utöver Sverige står även Taiwan i fokus i årets upplaga av Performa. Den svenska paviljongen är ett stort samarbetsprojekt där flera curatörer, konstnärer, pedagoger och historiker tillsammans med Performas team har utforskat svenskt konstliv. Att Sverige blir fokuserad möjliggörs genom en avstämning och stöd från från Iaspis/Konstnärsnämnden, Kulturrådet, Sveriges generalkonsulat i New York och Sveriges ambassad i Washington. Respektive produktion genomförs i samarbete med olika svenska konstaktörer och med stöd av olika finansärer.

Nedan följer mer ingående information om varje konstnär och verk. Se även www.performa19.org för kontinuerliga uppdateringar.

ÉVA MAG DEAD MATTERS MOVES

(ETT SAMARBETE MELLAN PERFORMA OCH BONNIERS KONSTHALL)

Stillsbild från Stand up, 2015, 10 minuter

**Gymnastiksalen Judson Memorial
243 Thompson Street, New York**

19-22 november kl 13-19
23 november kl 13-20
24 november kl 13-17

Performa presenterar det nyproducerade performance- och installationsverket DEAD MATTERS MOVES av rumänsk-svenska konstnären Éva Mag. I samarbete med tio dansare som arbetar med rörelse och performance skapar Mag en veckas lång pågående verk i den historiskt viktiga Judson Memorial Church. Tillsammans kommer de att skapa leksculpturer av textila hudar och experimentera med kontaktimprovisation för att konstruera en koreografi med vilken de i slutet av veckan iscensätter i ett performance, registrerat av Mag.

Mag är skulptör, fotograf, video- och textilkonstnär och utforskar rörelsens dynamik mellan den mänskliga kroppen och det skulpturala objektet. Med inspiration från lugnhandlets skulpturpraktik och från hennes egen biograf utforskar hon hur mänskliga kroppar i alla former värderas av samhället. Särskilt Mags erfarenhet av att hålla levande en intim sexuell relation till sin man under perioden hon ammade sitt andra barn, förändrade hennes syn på den egna kroppens funktioner och relationer till andra kroppar – hennes kropp existerade inte individuellt utan var fysiskt sammankopplad med andra kroppar vilka behövde varandra för att överleva.

Erfarenheten gav upphov till en vilja att arbeta med rötter – ett förbort och samtidigt kompakt lungt material – för att undersöka hur vi "står upp", både bokstavligen och psykologiskt. Efter flera skulpturala och performancebaserade experiment med rudimentära kroppsliga former i lera, förstod Mag att dessa figurer aldrig skulle kunna stå upp själva, då de saknade både skelett och armering som kunde hålla upp dem inifrån. Istället började hon tillverka återfärgade handsviltskläder i naturig stoff som hon packade in leran i – dessa bildar textila "hudar" som möjliggjorde för henne att röra dessa "kroppar" lättare – genom att dra, förändra, bära och hissa upp de tunga och klumpiga formerna i luften, ett tungt kroppsbete som bildar en kontaktimprovisation med en helt och hållet död vikt.

För Performa 19 förvandlar Mag gymnastiksalen på Judson Memorial Church – ett rum som uppmärksammas för sin historiskt viktiga roll i den postmoderna dansens utveckling med konstnärer som Yvonne Rainer, Robert Morris och Simone Forti, vars banbrytande verk utforskade vardagsrörelser, spontanitet, och relationen mellan kroppar och objekt – till en fabrik för massproduktion av lekroppar som hon med dansarnas hjälp hoppas kunna få att stå upp. Denna performativa process, ett tungt och samtidigt enkelt arbete, resulterar i en installation som synliggör fysikaliteten i dansarnas förhållande till skulpturens; som i sin tur erbjuder ett rum för att en psykologisk relation ska kunna uppstå mellan dessa mänskliga och livlösa kroppar.

Mags råa lekroppar kan förstås som stand-ins eller dubbelgångare i den freudianska betänkligheten, oönskta surrogat – precis tillräckligt mänskliga men uppenbartigen inte levande – med vilka performancecets aktörer kan agera ut sina begär, obundna av skörheten i att söja för ett verkligt mänskligt. DEAD MATTER MOVES kontemplerar över vilket tryck den mänskliga kroppen kan utstå och hur vi bättre kan axla våra kroppars och sinnets tyngd för att resa oss och stå upp.

Arkiverandet av arbetsprocessen är en fundamentalt del av Mags arbetsprocess. I fotografier presenterar Mag nya typer föreställande ihåliga kroppar, och skapar därmed ett vittnesmål från tiden före det att de fylles med lera och vax. På samma sätt kommer biennalens publik uppleva performanceverket i sin egen rätt, såväl som den pågående processen av att skapa ett antal skulpturer som finns kvar efteråt.

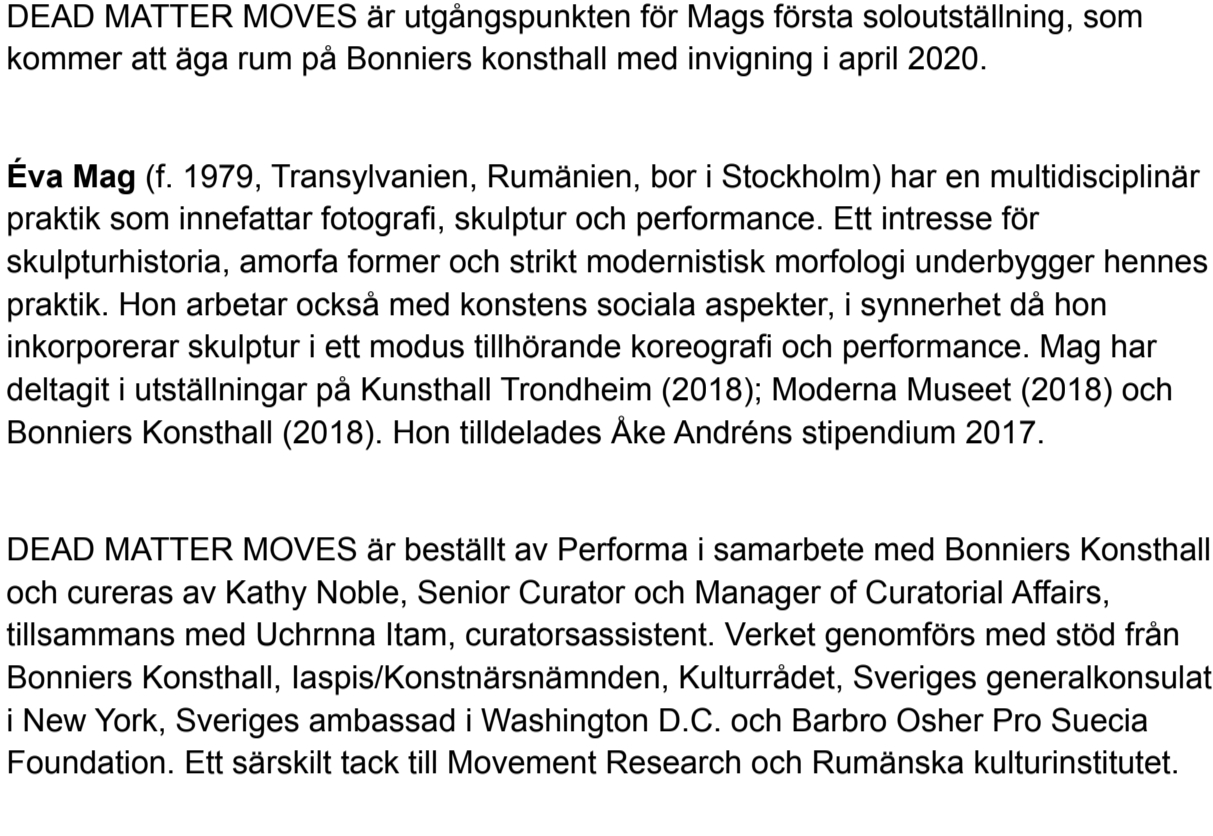
DEAD MATTER MOVES är utgångspunkten för Mags första solutställning, som kommer att äga rum på Bonniers Konsthall med invigning i april 2020.

Éva Mag (f. 1979, Transylvanien, Rumänien, bor i Stockholm) har en multidisciplinär praktik som innefattar fotografi, skulptur och performance. Ett intresse för skulpturhistoria, amorf form och strikt modernistisk morfologi underbygger hennes praktik. Hon arbetar också med konstens sociala aspekter, i synnerhet då hon inkopplerat skulptur i ett modus tillbränds koreografi och performance. Mag har deltagit i utställningar på Kunsthall Trondheim (2018), Moderna Museet (2018) och Bonniers Konsthall (2018). Hon tilldelades Ake Andréns stipendium 2017.

DEAD MATTER MOVES är beställt av Performa i samarbete med Bonniers Konsthall och cureras av Kathy Noble, Senior Curator and Manager of Curatorial Affairs, tillsammans med Uchenna Iliam, curatorassistent. Verket genomförs med stöd från Bonniers Konsthall, Iaspis/Konstnärsnämnden, Kulturrådet, Sveriges generalkonsulat i New York, Sveriges ambassad i Washington D.C. och Barbro Osher Pro Suecia Foundation. Ett särskilt tack till Movement Research och Rumänska kulturinstitutet.

LAP-SEE LAM PHANTOM BANQUET

(ETT SAMARBETE MELLAN PERFORMA OCH KUNGL. KONSTHÖGSKOLAN)

Lap-See Lam, Phantom Banquet, 2019. Produktionsfotografi tillhör konstnären och Galerie Nordenhake.

**Deitch box
18 Wooster Street**

13-17 november kl 20, 21, 22

Lap-See Lam utforskar idén om kulturella mellanrum genom att bjuda in till en bankett på en hemsökt kinakrog.

För Performa 19 genomför konstnären Lap-See Lam det nyproducerade verket Phantom Banquet, en flerkanalig installation och performance influerad av det språk och de ritualer som finns på kinesiska restauranger i Sverige, lik den hennes familj ägde under många år i Stockholm. Genom narrativt berättande, virtual reality, livemusik och mat inbjuds deltagarna att träda in i det kulturella mellanrum som den västerländska kinakrogen utgör.

Lam utforskar olika slags teknologier som 3D-skanning, VR och animation för att systematiskt dokumentera de äldre kinakrogarna i Sverige, som i allt snabbare takt kommer igen. I hennes arbete tillskrivs krogarna ett kulturhistoriskt värde som vävs samman med avtrycken från den Hong Kong-kinesiska diasporan världen över. Med fiktionen som verktyg och restaurangens typiska inredningsestetik som formspråk, synliggör Lam hur en idé om en plats konstruerar uppfattningar om identitet och tillhörighet.

I Phantom Banquet leds betraktarna genom en hemsökt installation i fyra delar som tar sin början i Stockholm 1978, då en ung servitris försvinner genom en spegel och i en annan dimension. Berättelsen vecklar ut sina gemna scener och leder till mötande, konstnärligt ljusgäsp, virtual reality och scenografi. I synnerhet är hon verkliga kinakrogar. Till verket hör också ett musikaliskt liveframträdande med vokaler och instrumentallister från Sverige och New York. I verket utforskas begrepp som spöken, kroppar i rörelse, andre-bivand, förflyttningar, visuallitet, gemenskap och identiteter, och den roll de spelar i samtidens fysiska och digitala värld.

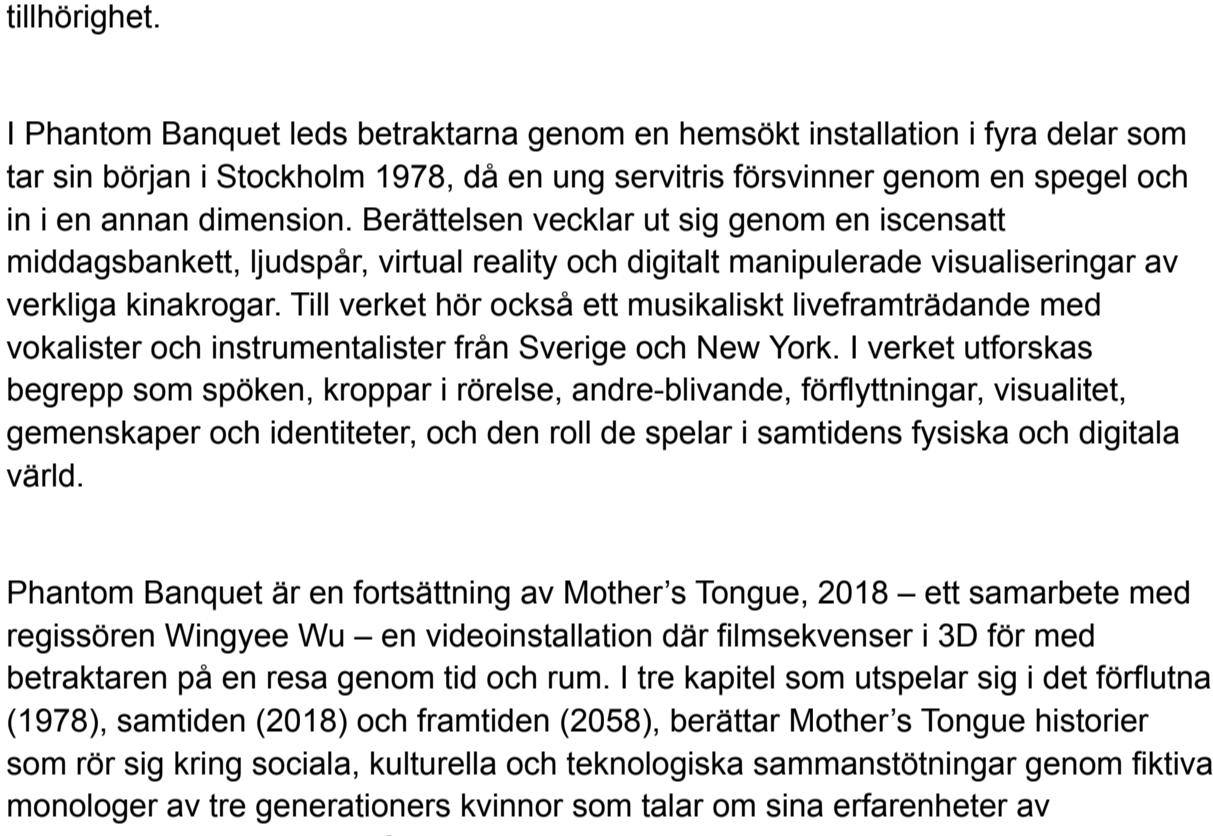
Phantom Banquet är en fortsättning av Mother's Tongue, 2018 – ett samarbete med regissören Wingyee Wu – en videoinstallation där filmsekvenser i 3D för det betraktaren på en resa genom tid och rum. I tre kapitel som utspelar sig i det förlutna (1978), samtiden (2018) och framtiden (2058), berättar Mother's Tongue historier som rör sig kring sociala, kulturella och teknologiska sammanställningar, genom livsca montologer av tre generationers kvinnor som läsar om sina erfarenheter av restaurangen och hur den förändrats över tid.

Lap-See Lam (f. 1990, Sverige) har ställt ut i Sverige och internationellt bland annat med solutställningar på Skellefteå Konsthall (2019), Moderna Museet Malmö (2018-2019), och Bonniers Konsthall, Stockholm (2018). Lam har deltagit i grupputställningar på Fondation Cartier pour l'art contemporain, Paris (2019); Luleåbiennalen (2018), Kópavogur Art Museum, Kópavogur (2018); Kendra Jayne Patrick, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Performa Commissioning Fund, New York City (2018); och Kunsthall Charlottenborg, Köpenhamn (2017). Hon mottog Maria Bonnier Dahlins stipendium 2017. Hennes verk återfinns i de permanenta samlingsarna tillhörande Moderna Museet Stockholm, och L'Ascensore, Palermo.

Lap-See Lamns verk har producerats på uppdrag av Performa och cureras av Sara Arthenius tillsammans med Kungl. Konsthögskolan. Verket genomförs med stöd från Christel Engelbert, ordförande för Maria Bonnier Dahlins stiftelse, Galerie Nordenhake, Bonniers Konsthall, Sveriges generalkonsulat i New York, Sveriges ambassad i Washington D.C. och Barbro Osher Pro Suecia Foundation.

TARIK KISWANSON AS DEEP AS I COULD REMEMBER, AS FAR AS I COULD SEE

(ETT SAMARBETE MELLAN PERFORMA OCH HALLANDS KONSTMUSEUM)

Dust, Tarik Kiswanson, Centre Pompidou (2019). Fotograf: Charlotte Krieger courtesy of the artist and Centre Pompidou.

21 november kl 19-20
23-23 november kl 19-20

Tarik Kiswansons nya verk reflekterar över diasporans fragmenterade identiteter

Performa presenterar det första större performanceverket av den svensk-palestinska konstnären Tarik Kiswanson i USA som en del av den svenska paviljongen. Tarik Kiswanson föddes 1986 i Hallstada, dit hans familj flyttade när de gick i exil till Sverige under 1980-talet. I hans konstnärliga praktik – som innefattar skrivande, skulptur, performance, ljud- och videoverk – finns influenser av mötet mellan poetik: ett sätt att skriva och överleva mellan skilda förhållanden och kontexter. Hans verk undersöker aspekter av migration, vad som vinnns och vad som går förlorat i förflyttningen och ödet mellanrum mellan stad och landskap. Tankar om rörelset, återvänt och förnyelse är återkommande teman i Kiswansons oeuvre. I installationen AS DEEP AS I COULD REMEMBER, AS FAR AS I COULD SEE framför elvaåriga barn från New York poetiska dagbokstexter som reflekterar över uppväxtförhållanden och de villkor som följer därav.

Édouard Glissant's idéer om relationens filosofi och omfattandes poesi har starkt influerat den rörlighet och lyhörhet som konstnärns verk uppvisar. I en tid som karaktäriseras av en accelererande multiplicitet kan relationellt tänkande bidra till att aktualisera en delad värld av "ständig skiftnad". Hans praktik har formats av rörelse, genom utsäddade gränser, av att höra hemma överallt och ingenstans. De olika delarna av hans samlade verk kan förstås som en kosmologi av relaterade begreppsliga "familjer" som var och en utvecklas variationer av teman som refraction, mångfaldigande, sönderfallande, hybriditet och polyfoni genom sitt eget distinkta språk. "min identitet är bestämnd av flera kulturer, mitt arbete sprider ur min egen bakgrund som en första generationens invandrare som formats av diasporans efterdyningar. I hela mitt liv har jag med skulptur och skrivande utforskat frågan om identitet och om tillståndet av att vara "emellan" – den hybrida identiteten".

I maj 2018 genomfördes en tidigare version av verket på Lafayette Anticipations i Paris som i Le Monde beskrivs som en "känslig och hypnotisk polyfoni som frambringar en meditation över människans villkor". I en ny verk reflekterar Kiswanson över stadens rika emigrationshistoria genom barn med skiftande bakgrund och från olika platser i världen i hopp om att sammanväva olika bilder av identitet. Hans arbete presenteras i en tid när det råder stora osäkerhet och åderar ytterligare lager till konstnärns kulturella identitet samt ger en ny blick på samlingen som sådan. Projektet innebar också möjlighet att skapa utrymme för konstnärlig utveckling, experiment och nyskapande liksom nya sätt att se på vävknäp och det textila arvet.

Tarik Kiswanson, född 1986 i Hallstada, Sverige (en familj med palestinskt ursprung, har en BA från Centre Saint Martins i London och en MFA från Ecole des Beaux Arts i Paris. Under senare år har Kiswanson framträtt som en viktig ny röst på den europeiska scenen, med solutställningar på institutioner som Centre Pompidou, Fondation Ricard, Lafayette Anticipations, Palais de Tokyo och Mudam. Han har också medverkat i Lyonbiennalen och varit utställning ny verk på Ural Industriell Biennal i Ekaterinburg, Ryssland. Kiswanson representeras av Almine Reich (Paris) och carlier | gebauer (Berlin).

As Deep As I Could Remember, As Far As I Could See är producerat av Performa i samarbete med Lafayette Anticipations – Fondation d'entreprise/Galerie Lafayette, Paris och Hallands Konstmuseum. Curerad av Charles Aubin. Med stöd från Kulturrådet, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Performa Commissioning Fund, Fundación Almira y Bernard Ruiz-Picasso, Etant données Contemporary Art, ett program från French American Cultural Exchange (FACE) Foundation, Institut français och Noreen Ahmad.

YLVA SNÖFRID NOSTALGIA – ACTS OF VANITAS

(ETT SAMARBETE MELLAN PERFORMA OCH ICIA, INSTITUTE FOR CONTEMPORARY IDEAS AND ART)

Ylva Snöfrid, "Ylva and Snöfrids Transmutation Ritual", with Mirrored Spring, Snöfrid et les contre espaces, the Oracle and Tondo, I grupputställningen "Retour sur Multiland Drive", curerad av Nicolas Bournaud LaPanacée, Montpellier, 2017. Foto: Olivier Cabat.

**147 Spring Street
Kl 12-20**

Pågående genom hela Performa 19 biennalen kommer Ylva Snöfrid att skapa Nostalgia – Acts of Vanitas, ett nytt konstverk som samtidigt är en levnadsituation. I hennes tillfälliga boende (habitat), i en lokal i New York, kommer detta nya verk att utvecklas genom serier av performance, som utlösnar själva akten av att måla, och att teckna, användandet av egendomsobjekt, och personliga ting, vardagsbestyr som att baka, städa och laga mat, och samtalsmöbler, teeceremonier, middagar som är ägnade det dagliga livet.

Nostalgia–The Vanitas Rituals är den sista delen i en toårig konstnärlig resa som började med utställningen Snöfrid at Her Mirrors, an Odyssey (2009) i vilken hon flyttade in delar av sitt hem till utsidigt skilsmå. Under de nästa 4 veckor som Performa 19 varar bjuder hon in publiken till sin tillfälliga hemvist i ett utvägdat konstverk som börjar i tonhet om och om igen. Beträktaren får se konstverket, dess nuld, framtid, dåtid och fantasi, i ett möte mellan publik, konstnär och de ting som behövs för att leva och arbeta.

Ritualen går som en röd tråd genom Snöfrids arbete 2017, på La Panacée i Montpellier, förvandlade hon sig själv genom en åtta timmar lång transmutation från konstnären/modernkvinnan, till Snöfrid, hennes "spegelbildning". Hon använde sig av sitt kön, vagina, som en ingång till spegelvärlden, och brukade målningar som bricker i bjudningsceremonier, för att transmutera med sitt andliga eller ego - om vilket hon berättar: "Sedan långt tillbaka levde hon med föreställningen att Snöfrid är hennes spegelbildning, sorts hade en egen persona och levde i spegelvärlden. I många år försköte Ylva framkallade Snöfrid till den verkliga världen genom ritualer, substanser, måleri och stora marionettdockor. Som en konsekvens av denna process transmuterade Ylva och Snöfrid till En – konstnären och konstnärskapet blev ett, de blev jag."

Med särskilt intresse för förvandlingens möjligheter i det transcendentalta skapar **Ylva Snöfrid** (f. 1974 i Sverige, bor och arbetar och Aten och Transcendentalta målningar och stora installationer där hon använder ceremonier som ett medel för att låta konsterna vara uttryck för något både andligt och existentiellt. "Ylva levde tidigare i vad som till synes verkade vara den verkliga världen, medan Snöfrid levde bakom speglarna i den så kallade spegelvärlden (en värld som ofta beskrivs som mindre verklig). Snöfrid har funnits där sedan Ylvas boende och agerat som hennes spegelbildning. Senare blev hon en del av "Ylvas" kropp ("Snöfrid" är som vad "konstnären" skapar). Under många år frambringade Ylva sin spegelbildning i världens gamla ritualer och ceremonier, om och om och om igen... tills de slutligen sammansmälte till en – Ylva Snöfrid. Sedan några år tillbaka har Ylva Snöfrid arbetat och bott i ett slagt holistiskt konstverk i Aten, "The Painter's Studio in the Shadow World". Detta verk är inte öppet för allmänheten och består bland annat av över hundra målningar, olika slaget objekt, en hemskola, hundratals teckningar, och möbler gjorda speciellt för målningar.

Ylva Snöfrids nya verk för Performa cureras av Kathy Noble, Senior Curator på Performa, och Alma van der Vliet, konstnärlig ledare för ICIA – Institute for Contemporary Ideas and Art, med Uchenna Iliam, curatorassistent, Performa. Nostalgia - Acts of Vanitas är samproducerad med Institute for Contemporary Ideas and Art, Göteborg och Daniel Sachs Stiftelse med stöd från Kulturrådet, Iaspis/Konstnärsnämnden, Barbro Osher Pro Suecia Foundation.

Om webbplatsen | Hantering av personuppgifter

Uppdateras: 2019-10-24 Skriv ut sidan Tipsa om sidan

| Adress: Iaspis, Konstnärsnämnden Maria skolgata 83, 2 tr, SE-118 53 Stockholm | Telefon: +46 (0)8 - 506 550 00 | E-post: info@iaspis.se |

| Kontakt > Nyhetsbrev

| Stipendier och bidrag > Residens > Samverkansprojekt

| Stipendiater > Publik verksamhet > Videodokumentation

| Expertbesök > Iaspis arkiv

| Publikationer > Om Iaspis > Kontakt > Nyhetsbrev

| English

| Om webbplatsen | Hantering av personuppgifter

| Uppdateras: 2019-10-24 Skriv ut sidan Tipsa om sidan

| Adress: Iaspis, Konstnärsnämnden Maria skolgata 83, 2 tr, SE-118 53 Stockholm | Telefon: +46 (0)8 - 506 550 00 | E-post: info@iaspis.se |

| Kontakt > Nyhetsbrev

| Stipendier och bidrag > Residens > Samverkansprojekt

| Stipendiater > Publik verksamhet > Videodokumentation

| Expertbesök > Iaspis arkiv

| Publikationer > Om Iaspis > Kontakt > Nyhetsbrev

| English